

A baleset

Enikőt egy hétvégi napon az apukája elvitte a játszóházba. Órákon keresztül jól szórakoztak, a kislány ugrált a trambulínon és az ugrálóvárakban, lecsúszott az óriáscsúszdán, végigment a kukac hasában, és elbújt a labirintusban is.

Amikor apa szólt Enikőnek, hogy indulnak haza, akkor a kislány olyan szerencsétlenül ugrott le az ugrálóváról, hogy utána nem tudott az egyik lábára ráállni. Apával hazamentek, és bíztak abban, hogy semmi komoly nem történt, majd elmúlik a fájdalom.

Ám Enikő nem mozdult a nappali kanapéjáról. Amikor anya hazaért, apáék elmesélték, hogy mi történt. Anya is aggódni kezdett, mivel Enikő egy elég izgága kislány, aki nem szokott hosszabb ideig a fenekén üldögni. A szülők még vártak egy pár órát, hidegborogatást tettek Enikő bokájára, hátha javul a helyzet. Sajnos nem így lett, a kislány nem állt rá a lábára.

Így a szülők úgy döntöttek, hogy beviszik őt a Heim Pál Kórház baleseti ügyeletére. Felöltöztek, apa ölben kivitte Enikőt a kocsiba, és anya most kivételesen hátra ült vele. Még nem voltak kórházban, ráadásul este volt, így még ijesztőbb volt mindenki számára a helyzet. Mi fog rájuk várni? Hányan lesznek még rajtuk kívül? Nyitva van egyáltalán a kórház?

Amikor odaértek, apa leparkolt, és bevitték Enikőt az épületbe. A portás bácsi elmagyarázta, hogy merre kell menni, és a család elindult az udvaron keresztül abba az épületbe, ahol majd Enikőt megvizsgálják.

Az épület ajtaja nyitva volt, és kint is várakoztak már, annyi sérült volt aznap este. A kislány megijedt kicsit, mert látott olyan nagyfiút, akinek vérzett a feje, és volt olyan kisgyerek, akinek a keze volt bekötve. A sok sérült gyerek és a tömeg látványa megrémítette Enikőt, aki szorosan hozzábújt anyukájához. Apa közben elintézte a papírmunkát.

Az egyik kisgyerek kerekesszékekben ült, és a bal lábát felpolcolták. Encike sokat kérdezősködött - ahogy máskor is szokott.

- Mi történt a kislány lábával, miért van felrakva a székre? Ő is megütötte?
- Nem tudom. Lehet, de szerintem neki nagyobb sérülése lehet, mint neked, mert vastagon be van kötve a lába. Lehet, hogy eltört - válaszolta anya.
- Eltört? A lába? Hogyan lehet az? - érdeklődött tovább Enikő.
- Ha valaki nagyon beüti a lábát vagy más testrészét, előfordul, hogy a csontja eltörik, mert olyan nagy ütés éri. Ez nagyon tud fájni. Ilyenkor az a fontos, hogy segítséget kell kérni, és nem szabad mozgatni. Valahogy rögzíteni kell a csontot,

például szoros kötözéssel, hogy ne mozduljon el. A kórházban az orvosok megvizsgálják és begipszelik azt a testrészt, ahol a törött csont van, és sajnos annak a gipsznek jó sokáig rajta kell maradnia a sérült végtagon.

- Begipszelik? Az mit jelent? - kérdezősködött tovább a kislány.

- A gipsz egy olyan anyag, amivel bekötözik például majd ennek a kisgyereknek is a lábát. A gipsz később a levegőn megszárad, nagyon keménnyé válik, olyan lesz, mint egy páncél.

- És akkor majd nem tudja mozgatni a lábát? És meddig lesz rajta a gipsz?

- Nem bizony, a gipsz alatt nem tudja mozgatni a lábát. Sokáig kell majd feküdnie, és utána is csak mankóval járhat. Körülbelül hat hét, amíg a gipsz rajta kell, hogy maradjon a lábán.

- Jaj, anya, az sok idő, ugye?

- Igen, az sok.

Ekkor az egyik ajtó kinyílt, és Enikőt szólították.

...